

Jaciment de fòssils de Sant Pere de Vallhonesta

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Pere de Vallhonesta. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	A 1,5 km del municipi, a la zona de Sant Pere de Vallhonesta.
Coordenades:	
Latitud:	41.67449
Longitud:	1.88681
UTM Est (X):	407339
UTM Nord (Y):	4614235

Classificació

Número de fitxa	08262-151
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Paleògen Neògen
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 006A00036

Fitxes associades:

[Vegetals fòssils](#)

[Les Muntanyes Russes](#)

[Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac](#)

[Xaragalls de cal Forns](#)

[Jaciment de fòssils de can Marcet](#)

[Jaciment de fòssils camí de Vallhonesta](#)

Autoria de la fitxa   María del Agua Cortés Elía

Descripció

Al terme de Sant Vicenç de Castellet hi ha quatre zones amb jaciments fossilífers: can Marcet, Sant Pere de Vallhonestà, el camí de Vallhonestà i les Muntanyes Russes. El jaciment de Sant Pere de Vallhonestà està a 1,5 km al NE del municipi, dintre d'una capa de gresos amb discocyclines, intercalades dintre d'una sèrie arenosa-lutítica del complex de Sant Llorenç del Munt (seqüència de Mura). Conté algunes valves de *Chlamys biarritzensis*, una espècie epifaunica que habitava preferentment en els biotherms coralins i dintre de la zona litoral i infralitoral superior. És un molusc bivalb del juràsic, té les valves lleugerament diferents, amb nervadures radials molt fines.

Observacions:

Fotografies de *Chlamys biarritzensis* (ABAD, 2001).

Història

El Bages forma part de la depressió Central Catalana, que és el sector oriental de la conca de l'Ebre, la regió de baixes altituds limitada pels Pirineus al nord, la cadena Costanera Catalana a l'est i la cadena Ibèrica a l'oest i al sud. Durant part del terciari, aquesta conca o depressió es va omplir de sediments procedents d'aquests relleus que la limitaven. Així doncs, a la comarca afloren sobretot roques sedimentàries d'aquell període: conglomerats, sorrenques (també anomenades gresos), lutites (margues, argil·lites i limolites), calcàries i, puntualment, evaporites (guix i sal gemma). La majoria de roques del Bages son de l'eocè superior o de començament de l'oligocè, però, sobretot prop dels rius, també trobem sediments detrítics molt més moderns, d'edat quaternària, com els que donen lloc a les graveres.

Bibliografia

www.iec.es/institucio/societats/ICHistoriaNatural/Bages/principal.htm (geologia del Bages) ABAD GARCÍA, A. (2001). Paleotaxodonta y pteriomorphia del eoceno del margen sur de la depresión central catalana. Tesi doctoral. Universitat de Barcelona. www.tdx.cesca.es/TDX-1004102-145010.

